

ובחתב הנanon ר' צבי אברמוביץ ז"ל בספרו טעם העבי (פר' תצוה): ועל פי דרך זו יש לרמזו עוד לפען"ד על פי שבתב הרד"ק ביחסוקל קפי מ"יו דנראה שלעתיד לא יעשה אלא עולת הבוקר ולא התמיד בין העربים יעוש בפסוק י"ג, וזה רמזה התורה בלשון את הכבש האחד תעשה בבוקר שיהי זמן שהכבש דבוקר יהי אחד ואין לו שני.

ובדברי הרד"ק אלו נתישב לי מה שתמהתי בסדרא דמסכתה תמיד, דכלaura המסכתא נתיסדה לבאר כל ענייני התמיד, אבל למשה לא מיררי המסכתא אלא מסדר התמיד של שחור ולא הזוכר בה התמיד בין העربים (רק מה שנזכר דרך אגב בריש פ"ד דשל שחר הי' נשחט על קרן צפונית מערבית כו' של בין העARBים הי' נשחט על קרן מזרחית צפונית וגוי), ואפלו אילו היו כל דין התמיד בין העARBים שווין לדין התמיד דשחר, ג"כ הי' לה להמשנה להזכיר בתר סדר התמיד דשחר דיש נמי תמיד בין העARBים וכਮעשה בשחר מעשו בין העARBים, ומכל שכן שהאמת היא דיש דיןדים ל תמיד של בין העARBים כגן זמן הkrbatו שהוא משנה שלימה ופלוגתא דתנאי בבריתא ברפ"ה דפסחים, והדין דשני גורי עצים דבבין העARBים הם בשני כהנים משא"כ בתמיד של שחר דhosidur הוא בכהן אחד כדאיתא במשנה יומא דף כ"ו ע"ב, וכן דין הפיס בתמיד דבבין העARBים שבחול אין מפסיקין עליו ובשבתו איقا פיס למשמר הנכנס כדאיתא ביוםא כ"ו ע"א, וכן הר' דההתמיד קודם לקטורת והקטרת קודמת לנרות כדאיתא בפסחים נ"ח ע"ב, ומכל זה לא נזכר במשנה מאומה והוא דבר תימא לפען"ד.

אבל לפי דברי הרד"ק הנ"ל יש לישב, דהנה בסוף המסכתא בפ"ז מג אמרנן, שחה לנסר והניף הסgan בסודרין כו' זה הוא סדר התמיד לעבודת בית אלקינו יהי רצון Shibnah ב מהרה בימינו Amen, ולבחר כן אמרנן במשנה ד' השיר שהוא הלויים אומרים במקdash וכו', ובספר באר שבע שם כתוב, דכל ימי תהה למה לא המתין התנא מלומר זה הוא סדר התמיד וכו' עד אחר סיום המסכתא, הויאל שהשיר שהיו הלויים אומרים במקdash וכו'DKא מפרש ואזיל הוא נמי מענין בעבודת התמיד, יעוש מה שמפלפל בזה ומשיים דקושיא זו צרכיה נגר ובר נגר דיפרקיini.

וראיתתי בחידושי החתום סופר לתמיד שתירוץ, דהנה לעתיד לבא יתבטלו אלו השירים כמ"ש הב"י באו"ח סי' נ"א בשם האורחות חיים, דכל השירות יבטלו חוץ ממזמור לתחודה, וא"כ לעתיד לבא יהיו מזמורים אחרים, ולכן התנא שרצה לשנות זה הוא סדר התמיד כו' יהי רצון Shibnah וכו' והיינו שגם לעת"ל יהי כן, לא אמר סדר השיר מקודם דזה הוא ישנה לעת"ל, ורק אחר שיטים הסדר שיהי גם לעת"ל אז הזכיר השיר שהוא הלויים אומרים וכו' בלשון עבר,داولו השירים אמרו בביבה"ק שהוא, ולעתיד יהיו שירים אחרים, עכ"ד הנחמדים.

ולפי זה שפיר לא הזוכר התמיד בין העARBים במסכתא זו, כי כל כולה מיוסדת על מה שיצדק לסייע ולומר עליו זה הוא סדר התמיד לעבודת בית אלקינו יהי רצון Shibnah וכו', והיינו שבמסכתא זו נשנה רק מה שיהי גם לעתיד לבא, וכיון שלעת"ל לא יעשו אלא עולת הבוקר ולא התמיד בין העARBים על כן לא נזכר התמיד הזה במסכתא (ובשלמא שיר הלויים שנחגג גם לעת"ל אלא שתתחלף שירותם על כן הוא מזכיר עכ"פ במשנה לברור דקאמר זה הוא סדר התמיד וכו', שהרי גם לעת"ל יהי שיר, אבל התמיד בין העARBים שלא ינהוג כלל לעת"ל אינו נזכר במשנה כל עיקר, והא דזוכירה המשנה ברפ"ד הדין דשל בין העARBים הי' נשחט על קרן מזרחית צפונית מערבית וכו' שהם מאותה השורש וכדאמרנן